Dosarul nr.3-2179/2023
2-23115717-12-3-09082023-1

HOTĂRÎRE
În numele Legii

26 februarie 2026 mun. Chişinău

Judecătoria Chișinău sediul Centru
Instanța compusă din:
Preşedintele şedinţei,
Judecătorul Cazacu Grigorii
grefier Burghelea Diana

judecînd în ședință publică cauza civilă în procedura contenciosului administrativ intentată de către executorul judecătoresc Cațer Victor împotriva Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești, terț SRL ”Olnaco Grup” privind anularea deciziei ***** Dfa Chișinău din 14.07.2023,

a c o n s t a t a t :

Argumentele participanților la proces.

Cațer Victor, s-a adresat în judecată cu acțiune de contencios administrativ împotriva Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești, terț SRL ”Olnaco Grup” privind anularea deciziei ***** Dfa Chișinău din 14.07.2023.

În motivarea cererii de chemare în judecată a indicat că la data de 17.07.2023, la poşta electronică a parvenit, şi am luat cunoştinţă de dispozitivul deciziei Colegiului Disciplinar al Executorilor Judecătoreşti *****Chişinău din 14.07.2023, potrivit careia:

1. Se constată abaterile disciplinare prevăzute de art.21 alin.(2) din Legea nr.113 cu privire la executorii judecătoreşti, comisă de executorul judecătoresc Caţer Victor, expusă în sesizarea ***** din 20.10.2021, anume:

b[1]) încălcarea gravă a obligaţiilor profesionale satbilite de lege;

e) încălcarea, din motive imputabile executorului judecătoresc, a termenului de îndeplinire a acţiunilor procedurale;

2. Se aplică sancţiunea prevăzută de art.24 alin(1), lit.c) din Legea nr.113 cu privire la executorii judecătoreşti, sub formă de amendă în mărime de 600 unităţi convenţionale.

Consideră ca decizia respectivă, cât şi sancţiunea aplicată prin ea, este una nejustificată şi contrară prevederilor legale.

Relevă că avînd în vedere că pînă la moment textul motivat al decizie nu i-a fost comunicat, argumentele detaliate referitoare la motivele contestaţiei le v-a prezenta ulterior recepţionării Deciziei complete *****Chişinău din 14.07.2023 emis de Colegiul Disciplinar al Executorilor Judecătoreşti.

Prin urmare solicită Cațer Victor împotriva Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești, terț SRL ”Olnaco Grup” privind anularea deciziei ***** Dfa Chișinău din 14.07.2023.

În ședința de judecată nu s-a prezentat nici un participant fiind citați legal.

Autoritatea publică pîrîtă nu a depus referință.

Admisibilitatea acțiunii de contencios administrativ.

Verificând acțiunile întreprinse de reclamant în promovarea drepturilor și intereselor lor legitime, în corelare cu cadrul legal abordat supra, instanța de judecată constată cu certitudine că acesta a respectat rigorile de admisibilitate a prezentei acțiuni.

Primo, în acțiunea de contencios administrativ și în cadrul ședințelor de judecată, partea reclamantă a revendicat încălcarea, prin activitatea administrativă efectuată de către autoritatea publică pârâtă, a unor drepturi în sensul art. 17 din Codul administrativ.

Secundo, **nu** există o hotărâre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept; **nu** există o încheiere judecătorească prin care s-a dispus încetarea procesului în legătură cu faptul că reclamantul a renunțat la acțiune sau și-a retras acțiunea într-un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept sau că între parți s-a încheiat o tranzacție de împăcare; la aceeași sau la altă instanță de judecată **nu** se examinează o acțiune între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept. La fel, acțiunea de contencios administrativ corespunde cerințelor prevăzute la art. 211 alin. (1) și (2) și art. 212 alin. (1) și a fost depusă de o persoană împuternicită.

În acest sens, temeiuri de inadmisibilitate nu au fost identificate de către instanța de judecată, ceea ce impune incursiunea în fondul cauzei deferite judecății.

Competența jurisdicțională material-teritorială. Condițiile de admisibilitate.

Analizând substanța și natura actului administrativ contestat, precum și luând în considerare localizarea sediului autorității publice care a desfășurat activitatea administrativă contestată, în virtutea art. 191 alin. (1) și art. 196 din Codul administrativ se constată competența materială și teritorială a Judecătoriei Chișinău în examinarea acțiunii de contencios administrativ dedusă judecății.

De asemenea, exigențele legale cu privire la admisibilitatea acțiunii au fost respectate de către reclamant, în special condițiile ce vizează termenul de înaintare a acțiunii în contencios administrativ și procedurii prealabile reglementate de art. 162-169, 189, 208, 209 din Codul administrativ.

Aprecierea instanței de judecată. Cadrul normativ pertinent.

Audiind explicațiile părților, analizând cumulul probelor prezentate, sub aspectul admiterii sau respingerii cererii înaintate, în raport cu specificul pricinii, instanța de judecată consideră că, acțiunea urmează *a fi respinsă*, din următoarele considerente.

În conformitate cu ***art. 2 alin. (2) din Codul administrativ***, anumite aspecte ce țin de activitatea administrativă privind domenii specifice de activitate pot fi reglementate prin

norme legislative speciale derogatorii de la prevederile prezentului cod numai dacă această reglementare este absolut necesară și nu contravine principiilor prezentului cod.

În concordanță cu ***art. 3 din Codul administrativ***, legislaţia administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activităţii administrative şi a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor şi a libertăţilor prevăzute de lege ale persoanelor fizice şi juridice, ţinându-se cont de interesul public şi de regulile statului de drept.

În corespundere cu ***art. 6 din Codul administrativ***, procedura administrativă este activitatea autorităților publice cu efect în exterior, îndreptată spre examinarea condiţiilor, pregătirea şi emiterea unui act administrativ individual, spre examinarea condiţiilor, pregătirea şi încheierea unui contract administrativ sau examinarea condiţiilor, pregătirea şi întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică. Emiterea unui act administrativ individual, încheierea unui contract administrativ sau întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică sunt părţi ale procedurii administrative.

În conformitate cu ***art. 10 alin. (1) din Codul administrativ***, actul administrativ individual este orice dispoziţie, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Potrivit ***art. 11 din Codul administrativ***, actele administrative individuale pot fi:

a) acte defavorabile – actele care impun destinatarilor lor obligaţii, sancţiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat;

b) acte favorabile – actele care creează destinatarilor săi un beneficiu sau un avantaj de orice fel.

Destinatarul unui act administrativ individual este doar persoana către care actul administrativ se îndreaptă. Terţii, ale căror drepturi sunt afectate de actul administrativ individual, nu sunt destinatarii acestuia.

Un act administrativ de acordare periodică a prestațiilor materiale sau bănești este un act administrativ individual prin care o astfel de prestație se acordă pentru un număr determinat sau nedeterminat de perioade succesive.

În acord cu ***art. 16 din Codul administrativ***, dreptul discreţionar al autorităţii publice reprezintă posibilitatea acesteia de a opta între mai multe soluţii posibile corespunzătoare scopului legii atunci când aplică o dispoziţie legală. Exercitarea dreptului discreţionar nu permite desfăşurarea unei activităţi administrative arbitrare.

Conform ***art. 21 din Codul administrativ***, autorităţile publice şi instanţele de judecată competente trebuie să acţioneze în conformitate cu legea şi alte acte normative. Exercitarea atribuţiilor legale nu poate fi contrară scopului pentru care acestea au fost reglementate. Autorităţile publice şi instanţele de judecată competente nu pot dispune limitarea exercitării drepturilor şi a libertăţilor persoanelor decât în cazurile şi în condiţiile expres stabilite de lege.

În consonanță cu ***art. 22 din Codul administrativ***, autorităţile publice şi instanţele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul şi volumul cercetărilor şi nu sunt legate nici de expunerile participanţilor, nici de cererile lor de

reclamare a probelor. Faptele deja cunoscute autorităţilor publice sau instanţelor de judecată competente, faptele general notorii şi faptele prezumate în virtutea prevederilor legale nu necesită a fi probate, până la proba contrarie.

Conform ***art. 30 din Codul administrativ***, autorităţile publice nu pot întreprinde măsuri cu efect retroactiv, cu excepţia cazurilor prevăzute de lege. Autorităţile publice nu pot întreprinde măsuri care să afecteze situaţiile juridice definitive sau drepturile dobândite, decât în situaţii în care, în condiţiile stabilite de lege, acest lucru este absolut necesar pentru interesul public.

În acord cu ***art. 165 din Codul administrativ***, cererea prealabilă se depune în termen de 30 de zile de la comunicarea sau notificarea actului administrativ individual ori a respingerii petiţiei. Daca autoritatea publică nu soluţionează cererea în termenul prevăzut de prezentul cod, cererea prealabilă poate fi depusă în decursul unui an de la expirarea termenului.

Dacă informaţia cu privire la exercitarea căilor de atac nu se conţine în actul administrativ individual sau este indicată incorect, cererea prealabilă poate fi depusă în termen de un an de la comunicarea sau notificarea actului administrativ ori a respingerii petiţiei.

Nulitatea unui act administrativ individual poate fi invocată şi fără obligaţia de a respecta un termen.

Conform ***art. 206 din Codul administrativ***, o acţiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru:

a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acţiune în contestare);

b) obligarea autorităţii publice să emită un act administrativ individual (acţiune în obligare);

c) impunerea la acţiune, la tolerare a acţiunii sau la inacţiune (acţiune în realizare);

d) constatarea existenţei sau inexistenţei unui raport juridic ori nulităţii unui act administrativ individual sau a unui contract administrativ (acţiune în constatare); sau

e) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ normativ (acţiune de control normativ).

Acţiunea în constatare prezumă existenţa unui interes îndreptăţit pentru constatarea solicitată. Acţiunea în constatare nu poate fi înaintată dacă reclamantul îşi poate sau şi-ar putea revendica drepturile printr-o altă acţiune prevăzută la alin.(1), cu excepţia situaţiei când se urmăreşte constatarea nulităţii unui act administrativ individual sau normativ.

În conformitate cu ***art. 225 alin. (1)-(2) din Codul administrativ***, instanța de judecată nu este competentă să se pronunțe asupra oportunității unui act administrativ. Verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreționar se limitează la faptul dacă autoritatea publică:

a) și-a exercitat dreptul discreționar;

b) a luat în considerare toate faptele relevante;

c) a respectat limitele legale ale dreptului discreționar;

d) și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege.

Circumstanțele de fapt ale cauzei.

În fapt, instanța reține din materialele cauzei și explicațiile părților că prin decizia Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești ***** Dfa Chișinău din 14.07.2023 s-a decis:

1. Se constată abaterile disciplinare prevăzute de art.21 alin.(2) din Legea nr. 113 cu privire la executorii judecătoreşti, comisă de către executorul judecătoresc Caţer Victor, expusă în sesizarea ***** din 20.10.2021, şi anume:

b[1]) încălcare gravă a obligaţiilor profesionale stabilite de lege;

e) încălcarea,, din motive imputabile executorului judecătoresc, a termenului de îndeplinire a acţiunilor procedurale.

2. Se aplică sancţiunea prevăzută de art.24 alin.(1) lit.c) din Legea nr.113 cu privire la executorii judecătoreşti, sub formă de amendă în mărime de 600 unităţi convenţionale (f.d. 7).

Se reţine că la dosar nu este anexată decizia motivată a Uniunii Naţionale a Executorilor Judecătoreşti ** Dfa Chişinău din 14.07.2023 şi nici careva probe privind emiterea deciziei motivate de către autoritatea publică pîrîtă.***

Conform prevederilor ***Legii privind executorii judecătoreşti nr. 113 din 17.06.2010***

Articolul 24. Răspunderea disciplinară

(1) Executorul judecătoresc răspunde disciplinar pentru săvârşirea unei abateri disciplinare.

(2) Constituie abatere disciplinară:

a) nerespectarea secretului profesional;

b) încălcare gravă sau sistematică a obligaţiilor profesionale stabilite de lege;

c) încălcarea modului şi a termenelor de comunicare a actelor întocmite de executorul judecătoresc părţilor în procedura de executare şi/sau reprezentanţilor acestora, neacordarea posibilităţii de a lua cunoştinţă sau de a efectua copii de pe materialele di n dosarul de executare;

d) încălcarea standardelor profesionale, constatată prin raportul auditului conformităţii cu standardele profesionale;

e) săvârşirea unor fapte care aduc atingere onoarei, probităţii profesionale ori bunelor moravuri;

f) tergiversarea sistematică sau neglijenţa gravă în efectuarea lucrărilor legate de procedura de executare;

g) încălcarea, din motive imputabile executorului judecătoresc, a termenului de îndeplinire a acţiunilor procedurale sau refuzul nemotivat de a efectua acte de executare;

h) încălcarea modului de evidenţă, pregătire şi păstrare a arhivei;

i) încălcarea gravă a Codului de etică;

j) nerespectarea hotărârilor organelor profesionale ale executorilor judecătoreşti;

k) absenţa nejustificată de la birou mai mult de trei zile lucrătoare consecutive;

l) constatarea incapacităţii profesionale, exprimată şi prin anularea irevocabilă de către instanţa de judecată a unui număr de executări silite reprezentând 10% din dosarele de executare sau a unor acte de executare, întocmite în cel mult 20% din dosarele de executare, instrumentate într-un an calendaristic;

m) neprezentarea materialelor solicitate de către Ministerul Justiţiei, Uniunea Naţională a Executorilor Judecătoreşti sau Colegiul disciplinar în vederea exercitării de către acestea a atribuţiilor lor legale/statutare;

n) obstrucţionarea în orice mod a exercitării atribuţiilor controlorilor de supraveghere a activităţii executorului judecătoresc;

o) exercitarea calităţii de executor judecătoresc pe durata suspendării activităţii sau exercitarea activităţii de executor judecătoresc contrar prevederilor legale privind competenţa teritorială.

(3) În caz de suspendare sau de încetare a activităţii, executorul judecătoresc rămâne subiectul răspunderii disciplinare în ceea ce priveşte acţiunile sau omisiunile prevăzute la alin.(1), săvârşite în perioada în care activa în calitate de executor judecătoresc.

Legalitatea și temeinicia actului administrativ contestat.

În concordanță cu ***art. 31 din Codul administrativ***, actele administrative individuale şi operaţiunile administrative scrise trebuie să fie motivate.

Potrivit ***art. 32 din Codul administrativ***, procedura administrativă se structurează astfel încât participanţii să poată înţelege fiecare etapă a procedurii. Dacă este necesară contribuţia unui participant, acestuia i se comunică neîntîrziat, într-un limbaj clar şi uşor de înţeles, acţiunile care trebuie întreprinse. În condiţiile legii, autorităţile publice trebuie să asigure participarea neîngrădită la procedura administrativă a persoanelor interesate.

În conformitate cu ***art. 38 din Codul administrativ***, înaintea fiecărei decizii judecătoreşti pe fond, participanţilor la proces li se oferă posibilitatea de a-şi expune punctul de vedere. Audierea poate fi făcută verbal sau în scris. Orice persoană are dreptul la judecarea cauzei în mod echitabil, în termen rezonabil, de către o instanţă de judecată independentă, imparţială şi instituită prin lege. În acest scop, instanţa de judecată este obligată să dispună toate măsurile permise de lege şi să asigure desfăşurarea cu celeritate a procesului.

În corespundere cu ***art. 94 din Codul administrativ***, înainte de emiterea unui act administrativ individual defavorabil pentru un participant sau înainte de respingerea unui act administrativ individual favorabil, participantul are dreptul să fie audiat în legătură cu faptele şi circumstanţele relevante pentru actul ce urmează a fi emis. Audierea poate fi făcută verbal sau în scris.

Potrivit art. 118 din Codul administrativ, motivarea este operaţiunea administrativă prin care se expun considerentele care justifică emiterea unui act administrativ individual. În motivare se indică temeiurile esenţiale de drept şi de fapt pe care le-a luat în considerare autoritatea publică pentru decizia sa. Din motivarea deciziilor discreţionare trebuie să poată fi recunoscute şi punctele de vedere din care autoritatea publică a reieşit la exercitarea dreptului discreţionar. Motivarea trebuie să se refere şi la argumentele expuse în cadrul audierii.

Motivarea completă a unui act administrativ individual cuprinde:

a) motivarea în drept – temeiul legal pentru emiterea actului administrativ, inclusiv formele procedurale obligatorii pe care se bazează actul;

b) motivarea în fapt – oportunitatea emiterii actului administrativ, inclusiv modul de exercitare a dreptului discreţionar, dacă este cazul;

c) în cazul actelor administrative defavorabile – o descriere succintă a procedurii administrative care a stat la baza emiterii actului: investigaţii, probe, audieri, opinii ale participanţilor contrare conţinutului final al actului etc.

Motivarea completă este obligatorie, este parte integrantă a actului administrativ individual şi condiţionează legalitatea acestuia.

Motivarea nu este obligatorie în cazul în care:

a) autoritatea publică admite o petiţie în totalitate fără ca prin decizia de soluţionare a ei să fie afectate drepturile sau interesele legitime ale altor persoane;

b) acest lucru este prevăzut expres de lege; sau

c) autoritatea publică emite acte administrative individuale de acelaşi fel într-un număr mai mare sau automatizat şi, conform circumstanţelor de fapt ale cazului în parte, nu se cere o motivare.

În acord cu ***art. 120 din Codul administrativ***, un act administrativ individual emis sau confirmat în scris trebuie să cuprindă:

a) numele/denumirea autorităţii publice care a emis actul administrativ;

b) numele colaboratorului autorităţii publice care a emis actul administrativ;

c) numele destinatarului actului administrativ;

d) data la care a fost emis actul administrativ;

e) decizia luată (partea dispozitivă a actului administrativ);

f) motivarea deciziei luate, inclusiv indicarea actelor normative pentru a căror punere în aplicare se emite actul administrativ;

g) decizia cu privire la cheltuieli;

h) informaţia cu privire la exercitarea căilor de atac;

i) semnătura colaboratorului autorităţii publice care a emis actul administrativ.

Prin derogare de la prevederile alin. (1) lit. b) şi i), în cazul unui act administrativ individual scris emis în mod automatizat, pot lipsi datele despre nume şi semnătură. Pentru indicarea conţinutului pot fi utilizate semne-cheie dacă, în baza explicaţiilor făcute în acest sens, persoana căreia îi este destinat actul administrativ sau care este afectată de acesta poate recunoaşte clar conţinutul actului administrativ.

În conformitate cu ***art. 132 din Codul administrativ***, prin emiterea unui act administrativ individual se înţelege atât emiterea lui de către prim-ministru şi autorităţile publice cu conducere unipersonală, cât şi adoptarea lui de către Guvern şi autorităţile publice cu conducere colegială. Conducerea colegială a unei autorităţi publice adoptă decizii prin vot.

Conform ***art. 137 din Codul administrativ***, în exercitarea dreptului discreţionar atribuit, autorităţile publice trebuie să acţioneze cu bună-credinţă în limitele legal stabilite şi cu respectarea scopului pentru care le-a fost atribuit dreptul. Dacă autoritatea publică poate decide discreţionar şi doar una din mai multe consecinţe juridice este legală, atunci dreptul discreţionar al autorităţii publice se reduce la alegerea consecinţei juridice/soluţiei legale. Stările de fapt identice în esenţă se tratează identic. O tratare neidentică a două stări de fapt identice se admite numai dacă există un motiv obiectiv. Dacă într-un caz autoritatea publică şi-a exercitat dreptul discreţionar într-un anumit mod, atunci în cazuri similare ea este obligată să îşi exercite dreptul discreţionar în acelaşi mod. Această regulă nu se aplică dacă autoritatea publică intenţionează să îşi schimbe în viitor practica de exercitare a dreptului discreţionar în cazuri similare.

În consonanţă cu ***art. 141 din Codul administrativ***, un act administrativ individual este nul dacă conţine un viciu deosebit de grav şi acest lucru este evident în cadrul aprecierii concludente a tuturor circumstanţelor care se iau în considerare.

Un act administrativ individual este, de asemenea, nul:

a) dacă executarea lui cere săvârşirea unei fapte ilegale, care constituie o componenţă de contravenţie sau de faptă penală;

b) dacă din motive reale nimeni nu-l poate executa;

c) dacă contravine bunelor moravuri;

d) dacă la emiterea lui a contribuit o persoană care nu are dreptul să participe în procedură administrativă conform art. 49 alin. (1);

e) dacă a fost emis în scris, dar nu poate fi identificată autoritatea publică emitentă;

f) în alte cazuri prevăzute de lege.

În cazul nulităţii parţiale a unui act administrativ individual, acesta este nul în totalitate dacă autoritatea publică nu ar fi emis actul administrativ respectiv fără partea lovită de nulitate.

Autoritatea publică poate constata nulitatea oricând din oficiu. La cerere nulitatea se constată în măsura în care solicitantul are un interes îndreptăţit pentru a o solicita.

În continuare, se va releva că activitatea administrativă/procedura administrativă impune o serie de rigori care trebuie urmate și respectate necondiționat de autoritățile publice pentru ca produsul materializat în urma acestei activități să nu sufere de vicii și deficiențe juridice, pasibile să determine nulitatea sau anularea lui.

În acest sens, verificând legalitatea deciziei Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești, Colegiul Disciplinar ***** Dfa Chișinău din 14.07.2023 emisă în privința executorului judecătoresc Cațer Victor, sub aspectul corespunderii cu exigențele instituite de Codul administrativ, instanța constată următoarele:

- actul administrativ a fost adoptat în lipsa inițierii unei proceduri administrative și cercetării din oficiu a faptelor;

- actul administrativ a fost adoptat cu încălcarea dreptului de a fi audiat, precum și în lipsa motivării;

- temeiurile invocate în decizia Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești, Colegiul Disciplinar ***** Dfa Chișinău din 14.07.2023 emisă în privința executorului judecătoresc Cațer Victor nu se încadrează în circumstanțele de fapt și de drept stabilite.

Dezvoltând unele aspecte din cele specificate mai sus, instanța reține următoarele.

În conformitate cu prevederile ***art. 69 alin. (1) Cod Administrativ***, procedura administrativă se iniţiază la cerere sau din oficiu. Procedura administrativă iniţiată din oficiu începe odată cu efectuarea primei acţiuni procedurale, iar cea iniţiată la cerere se consideră iniţiată din momentul depunerii cererii.

Totodată potrivit ***art. 70 alin. (1) Cod Administrativ***, dacă iniţiază o procedură administrativă din oficiu, autoritatea publică informează în scris participanţii despre aceasta în decursul unui termen rezonabil.

În rezultat, analizînd deficiențele admise pe parcursul procedurii administrative din partea autorităților publice pîrîte, instanța conchide că unica modalitate de remediere a drepturilor reclamantului în situația dedusă spre examinare, este anularea deciziei Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești, Colegiul Disciplinar ***** Dfa Chișinău din 14.07.2023 emisă în privința executorului judecătoresc Cațer Victor.

În rezultat, instanța va dispune admiterea cererii de chemare în judecată depusă de către executorul judecătoresc Cațer Victor împotriva Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești, terț SRL ”Olnaco Grup” privind anularea deciziei ***** Dfa Chișinău din

14.07.2023, cu anularea deciziei Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești, Colegiul Disciplinar ***** Dfa Chișinău din 14.07.2023 emisă în privința executorului judecătoresc Cațer Victor.

conform art. art. 224, 225 din Codul Administrativ nr. 116 din 19.07.2018 (în vigoare din 01.04.2019), instanţa de judecată,

h o t ă r ă ş t e:

Cererea de chemare în judecată depusă de către executorul judecătoresc Cațer Victor împotriva Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești, terț SRL ”Olnaco Grup” privind anularea deciziei ***** Dfa Chișinău din 14.07.2023, se admite.

Se anulează decizia Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești, Colegiul Disciplinar ***** Dfa Chișinău din 14.07.2023 emisă în privința executorului judecătoresc Cațer Victor.

Hotărîrea poate fi contestată cu apel la Curtea de Apel Chişinău în termen de 30 zile de la pronunțarea dispozitivului hotărîrii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău sediul Centru.

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul Cazacu Grigorii